

PROIECT DE HOTĂRÂRE

privind respingerea plângerilor prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al Președintelui C.J. Bihor, dl. Ilie Gavril Bolojan, înregistrat sub nr. 23421 din 22.10.2021 la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerilor prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor 23063/19.10.2021, nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021;

- Raportul de specialitate nr. 23427 din 22.10.2021 întocmit de către Biroul Drumuri Județene la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerii prelabile formulate împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021;

- Raportul de avizare al Comisiei _____ nr. _____ din _____;

- Plângerea prelabilă înregistrată la Registratura Generală a Consiliului Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021;

- Plângerile prelabile înregistrată la Registratura Generală a Consiliului Județean Bihor sub nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/23.10.2021;

- Hotărârea C.J. Bihor nr. nr. 206 din 16.09.2021 privind avizarea favorabilă a unei variante privind obiectivul de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor”;

- Hotărârea C.J. Bihor nr. nr. 207 din 16.09.2021 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor”;

În conformitate cu dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul art. 182 coroborat cu art. 136 și a art. 173 alin. (1) litera f) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ,

CONSILIUL JUDEȚEAN BIHOR

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Se resping plângerile prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021, ca neîntemeiate.

Art. 2. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează Președintele Consiliului Județean Bihor prin Direcția Tehnică – Biroul Drumuri Județene.

Art. 3. Prezenta hotărâre se comunică prin grija Compartimentului Relații cu consilierii cu:

- Instituția Prefectului – Județul Bihor;
- Președintele Consiliului Județean Bihor;
- Direcția Tehnică – Biroul Drumuri Județene;
- Popescu și Asociații S.p.a.r.l.;
- Cabinet de avocat Ardelean Raluca.

PREȘEDINTE,
Ilie Gavril Bolojan

AVIZAT,
SECRETAR GENERAL AL JUDEȚULUI,
Mărioara Carmen Soltănel

REFERAT DE APROBARE

la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021

I. Motivul adoptării proiectului de hotărâre în cauză:

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 206 din 16.09.2021 autoritatea deliberativă de la nivel județean a avizat favorabil varianta nr. 2 pentru obiectivul de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”

Prealabil adoptării acestei hotărâri, cele două variante de traseu propuse pentru viitorul drum de legătură între Oradea și Sânmartin au făcut obiectul unei analize multicriteriale, aceasta fiind publicată pe pagina de internet a Consiliului Județean Bihor, www.cjbihor.ro, la secțiunea Transparență decizională, la data de 05.08.2021.

Pentru fiecare dintre aceste variante de traseu s-au acordat punctaje pentru criteriile: costul investiției, durata de execuție, impactul asupra mediului, costul de întreținere și operare, utilitatea pentru trafic, caracteristici tehnice, criteriile respective având ponderi cuprinse între 10% și 30% din punctajul final. Punctajul cel mai ridicat l-a obținut varianta nr. 2 – 85,73 puncte. Aceste informații se regăsesc la pag. 21-22 din analiza multicriterială.

Ținând cont că în mare parte traseele propuse se desfășoară în paralel cu calea ferată Oradea – Vașcău, la limita zonei de siguranță a infrastructurii feroviare, ocolind localitățile Sânmartin și Băile Felix prin est, iar Băile 1 Mai prin vest, raportat și la faptul că la intersecția cu drumul comunal DC 59 se va construi un pasaj ce va supratraversa inclusiv calea ferată Oradea – Vașcău, considerăm că traseele propuse nu au un impact semnificativ față de zonele construite.

În cadrul ședinței Consiliului Județean Bihor din data de 16.09.2021 s-a avizat favorabil varianta nr. 2, care a înrunit punctajul del mai mare.

Prin realizarea obiectivului „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin”, pe lângă necesitatea devierii traficului greu care în prezent tranzitează centrul localității Sânmartin, se va deschide o nouă rută de acces spre zonele limitrofe, ceea ce va avea impact economic pozitiv asupra dezvoltării zonei.

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 207 din 16.09.2021 s-au aprobat indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”

Finanțarea acestui obiectiv de investiții se va realiza din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat, de la bugetul Consiliului Județean Bihor și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

La data de 16.07.2021 Președintele Consiliului Județean Bihor a emis certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021 în scopul „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin”, pentru Etapa I – realizare studiu de fezabilitate, Etapa II – întocmirea documentației tehnice. Certificatul de urbanism s-a emis în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) pct. 1 din Legea nr. 50/1991, întrucât investiția urmează a se realiza pe terenuri aparținând a două unități administrativ-teritoriale.

La secțiunea „Regimul economic” din certificatul de urbanism se prevede că destinația propusă este: „căi de comunicație, drum național.” În aceste condiții, având în vedere că investiția propusă urmează să facă parte din infrastructura rutieră de transport de interes național, autorizația de construire se va emite de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin direcția de specialitate, așa cum stipulează art. 43 lit. b) din Legea nr. 50/1991. În acest sens sunt și

dispozițiile art. 8 alin. (4) lit. c) și art. 58 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul MDRL nr. 839/2009.

Referitor la impactul asupra mediului și la art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

Prin certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/1991, s-a prevăzut că solicitantul are obligația de a se adresa autorității competente pentru protecția mediului – Agenția pentru Protecția Mediului Bihor (APM Bihor) în vederea obținerii actului administrativ al acesteia, necesar în procedura autorizării lucrărilor de construcții.

Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului transpune în dreptul intern prevederile Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 26 din 28 ianuarie 2012, modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 124 din 25 aprilie 2014. Mențiunea privind transpunerea normei comunitare este cuprinsă în Legea nr. 292/2018 (după art. 34), așa cum prevede art. 45 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În vederea asigurării unui cadru adecvat pentru desfășurarea procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului, legiuitorul stabilește regula informării, consultării și participării tuturor autorităților cu responsabilități în domeniul protecției mediului prin participarea acestora în cadrul unei comisii de analiză tehnică (CAT) organizate la nivelul județului unde se află amplasamentul proiectului – art. 2 alin. (4) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018. La nivelul județului Bihor CAT a fost constituită conform Ordinului Prefectului Județului Bihor nr. 67/18.01.2019.

Art. 6 alin. (4) din Legea nr. 292/2018 stipulează că această comisie „este constituită din reprezentanți ai autorităților publice centrale și/sau locale, respectiv ai administrației publice, inclusiv din cadrul compartimentelor care coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și urbanismului, autorității de sănătate publică, autorității competente de gospodărire a apelor, autorității competente pentru protejarea patrimoniului cultural, inspectoratului pentru situații de urgență, autorităților publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului, reprezentanți ai structurilor responsabile pentru inspectoratele teritoriale silvice, ai direcțiilor pentru agricultură județene sau a municipiului București și ai altor autorități, după caz, în funcție de natura proiectului. Prezența în comisia de analiză tehnică a reprezentanților autorităților prevăzute în prezentul alineat este obligatorie la solicitarea autorității publice competente pentru protecția mediului.”

Conform art. 8 alin. (2) din Legea nr. 292/2018, procedura de evaluare a impactului asupra mediului „este precedată de o evaluare inițială a proiectului, realizată de către autoritățile competente pentru protecția mediului, în cadrul căreia este identificată localizarea proiectului în raport cu ariile naturale protejate, precum și dacă proiectul propus intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, după caz.”

Art. 8 alin. (1) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018 stipulează că „pentru realizarea etapei de evaluare inițială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu la autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform prevederilor art. 6 din prezenta procedură, prin depunerea unei notificări privind intenția de realizare a proiectului, însoțită de certificatul de urbanism emis în condițiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, planurile anexă la acesta și dovada achitării tarifului aferent acestei etape.”

În cazul în care, în cadrul etapei de evaluare inițială, autoritatea pentru protecția mediului decide că este necesară demararea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului (art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 292/2018), ea declanșează prima etapă a procedurii de evaluare a impactului proiectului respectiv asupra mediului, denumită „etapa de încadrare” a proiectului (art. 13-15 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 292/2018).

În cadrul etapei de încadrare, titularul proiectului depune memoriul de prezentare a proiectului iar autoritatea pentru protecția mediului stabilește componența comisiei de analiză tehnică (CAT) și îi transmite toate documentele necesare evaluării, ulterior urmând a fi stabilite data și ora prezentării pe care o va ține titularul proiectului în fața comisiei de analiză tehnică.

Cu privire la lucrările de construire, Legea nr. 292/2018 le împarte în trei categorii: cele care sunt supuse evaluării impactului asupra mediului; cele pentru care trebuie stabilită necesitatea evaluării și cele care nu sunt supuse evaluării.

Anexa nr. 2 a Legii nr. 292/2018 cuprinde lista proiectelor pentru care trebuie stabilită necesitatea efectuării evaluării impactului asupra mediului. Legiuitorul înțelege prin noțiunea de proiect „executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații ori lucrări, precum și alte intervenții asupra cadrului natural și peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale” – art. 2 lit. e) din Legea nr. 292/2018.

Ca urmare a analizării documentației depuse de Consiliul Județean Bihor la APM Bihor, înregistrată sub nr. 13777/02.09.2021, s-a emis Decizia etapei de evaluare inițială nr. 13777/SAAA/22.09.2021.

În aceasta s-a prevăzut că proiectul propus intră sub incidența Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, fiind încadrat în Anexa nr. 2, pct. 10. Proiecte de infrastructură, lit. e. Construcția drumurilor, porturilor și instalațiilor portuare, inclusiv a porturilor de pescuit, altele decât cele prevăzute în Anexa nr. 1.

Tot în Decizia nr. 13777/SAAA/22.09.2021 se arată că proiectul propus intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, întrucât traversează Situl Natura 2000 ROSCI 0098 Lacul Pețea.

De asemenea, tot în decizie se menționează că proiectul intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996, fiind necesar să se obțină avizul de gospodărire a apelor de la autoritatea competentă – ABA Crișuri.

În consecință, la momentul de față, la nivelul APM Bihor se derulează procedurile prevăzute de Legea nr. 292/2018, urmând ca la finalul acestora, în condițiile în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația în vigoare, să se emită decizia etapei de încadrare și acordul de mediu. Înainte de emiterea deciziei etapei de încadrare se va asigura și informarea publicului cu privire la proiectul propus, persoanele interesate având posibilitatea de a formula, la APM Bihor, puncte de vedere cu privire la acesta.

Evident, în cadrul acestor proceduri se vor analiza și aspectele referitoare la protecția împotriva zgomotului cât și măsurile ce se impun a fi luate pentru protecția forajelor de apă.

În lipsa actului administrativ emis de APM Bihor (decizia etapei de încadrare / acordul de mediu) nu se poate emite autorizația de construire.

Tot referitor la chestiuni legate de mediu, în plângerile prealabile nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 se mai invocă, în esență, o pretinsă încălcare a art. 8 din CEDO, cu privire la dreptul cetățenilor la viața privată și de familie, făcând referire la hotărârile pronunțate de Curte în cauzele Gyorgy Dees c. Ungariei și Grimkovskaya c. Ucrainei și Moreno Gomez c. Spaniei.

În ceea ce privește hotărârea din cauza Grimkovskaya c. Ucrainei, Curtea a constatat că, într-adevăr, în acel caz a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție dar totodată a reținut și că abordarea proiectelor de infrastructură constituie o sarcină dificilă care necesită timp și resurse considerabile din partea statelor. De asemenea, a arătat că statele nu pot fi ținute responsabile pentru simplul fapt de a permite ca traficul greu să treacă prin zone urbane rezidențiale.

Curtea a precizat însă în multiple rânduri că drepturile garantate de art. 8 nu au un caracter absolut, paragraful 2 autorizând statele să restrângă aceste drepturi, orice restrângere sau limitare a acestora fiind generic desemnată ca ingerință.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții, o ingerință este compatibilă cu Convenția dacă sunt respectate cumulativ următoarele trei condiții:

a) când ingerința este prevăzută de lege (în sens larg). În cazul de față sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, Legea nr. 255/2010, Legea nr. 292/2018, art. 1 din

Protocolul nr. 1 la CEDO;

b) când ingerința urmărește un scop legitim. Paragraful 2 al art. 8 din CEDO enumeră o serie de motive pe care statele le pot invoca pentru a justifica o eventuală ingerință în respectarea vieții private. Situațiile în care Curtea nu a acceptat că ingerința urmărește un scop legitim au fost foarte rare (spre exemplu în cauza Sabou și Pîrcălab c. României, hotărârea din 28.09.2004, Curtea a constatat că decăderea din drepturile părintești ca urmare a unei condamnări penale pentru calomnie constituie o ingerință ce nu a urmărit un scop legitim);

c) când ingerința este necesară într-o societate democratică. În această materie, Curtea nu își substituie propriul raționament celui operat de autoritățile statului. În baza principiului subsidiarității, Curtea recunoaște statelor prerogativa de a decide cu privire la măsurile concrete ce pot fi luate (prerogativa fiind cunoscută și sub denumirea de marja de apreciere a statului). Cu caracter general, se poate aprecia că ingerința este necesară într-o societate democratică dacă ea corespunde unei nevoi sociale și dacă este proporțională față de scopul legitim urmărit.

Nu în ultimul rând trebuie precizat că pentru a intra sub incidența garanțiilor conferite de art. 8 din CEDO, atingerile aduse mediului înconjurător și, prin urmare, drepturilor individuale ale omului, trebuie să fie probate. Cu alte cuvinte, justițiabilii trebuie să fi furnizat măcar un început de dovadă cu privire la pretențiile pe care le invocă, fără de care nu se poate considera că am fi în prezența unei ingerințe nejustificate.

În acest sens sunt relevante două hotărâri din jurisprudența Curții:

a) În cauza Asselbourg c. Luxemburg (dec. nr. 29121/95, ECHR 1999-VI) reclamantii (78 de persoane fizice și Asociația Greenpeace) au susținut că punerea în funcțiune a unei oțelării le-ar afecta calitatea vieții. Curtea a considerat însă că un potențial reclamant trebuie să prezinte indicii rezonabile și convingătoare privind posibilitatea producerii unei încălcări a drepturilor sale personale, și că simple suspiciuni sau prezumții sunt insuficiente în această privință.

Curtea a mai arătat în această cauză că simpla invocare a riscurilor de poluare inerente producției oțelului pe bază de deșeuri metalice nu este suficientă pentru a permite reclamantilor să se pretindă victime ale unei încălcări a Convenției. Trebuie ca ei să poată pretinde, de o manieră argumentată că, în lipsa unor măsuri preventive suficiente luate de autorități, gradul de probabilitate a producerii unei pagube este suficient de ridicat pentru a putea fi considerat drept producător al unei încălcări a drepturilor garantate;

b) În cauza Kyrtatos c. Grecia (2003) reclamantii au susținut că amenajările urbane situate în sud-estul unei insule grecești au condus la distrugerea mediului înconjurător în care ei trăiesc. Însă Curtea a afirmat că pentru a determina dacă o poluare a mediului poate afecta dreptul la viață privată a unei persoane, elementul determinant este acela de a ști dacă există un element nociv pentru sfera vieții private. În acest sens, Curtea a arătat că invocarea cu caracter general a unei eventuale deteriorări a mediului nu este suficientă, întrucât nici art. 8, nici altă dispoziție din Convenție nu garantează o protecție generală a mediului. În această cauză, deoarece reclamantii nu au prezentat niciun element care să probeze o astfel de deteriorare a vieții lor private, Curtea a considerat că art. 8 nu a fost încălcat.

Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate:

Exproprierea pentru cauză de utilitate publică este o ingerință permisă de dispozițiile art. 1 din Protocolul 1 la CEDO și la dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituția României.

Totodată, exproprierea pentru cauză de utilitate publică se face cu justă și prealabilă despăgubire, iar o expropriere viitoare nu poate fi considerată ca reprezentând o atingere adusă dreptului de proprietate. Astfel, procedura de expropriere, așa cum este reglementată în sistemul nostru de drept, are ca scop tocmai plata despăgubirilor convenite proprietarilor care sunt expropriați, fără a se putea reține că prin efectuarea unor exproprieri proprietarilor imobilelor li s-ar produce un prejudiciu material. În cazul oricărei proceduri de expropriere interesul persoanelor expropriate este acela de a primi o despăgubire echitabilă.

II. Impactul socio-economic: respingerea plângerii prealabile permite efectuarea celorlalte demersuri în vederea continuării proiectului de infrastructură rutieră.

III. Impactul financiar asupra bugetului județului: nu este cazul.

IV. Impactul asupra sistemului juridic: nu este cazul.

V. Consultări derulate în vederea elaborării proiectului de hotărâre în cauză: nu este cazul.

VI. Activități de informare publică privind elaborarea proiectului de hotărâre în cauză: nu este cazul.

VII. Măsuri de implementare necesare, respectiv modificările instituționale și funcționale preconizate: - în curs de desfășurare.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (2) din O.U.G nr. 57/2019 privind Codul administrativ, apreciez că adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 16244/22.07.2021 este necesară și oportună, în vederea asigurării cadrului necesar continuării proiectului de infrastructură „Varianta ocolitoare a Municipiului Beiuș”.

În baza prevederilor art.136, alin.8, lit. (a) coroborat cu art.182 alin. (4) din O.U.G nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

Față de cele mai sus precizate,

**PROPUN:
CONSILIUL JUDEȚEAN BIHOR**

Adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021.

**PREȘEDINTE,
Ilie Gavril Bolojan**

RAPORT DE SPECIALITATE

la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021

Prin Referatul de aprobare nr. 23421 din 22.10.2021, Președintele Consiliului Județean Bihor propune adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021.

Raportat la cele precizate în Referatul de aprobare și proiectul de hotărâre, învederăm următoarele:

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 206 din 16.09.2021 autoritatea deliberativă de la nivel județean a avizat favorabil varianta nr. 2 pentru obiectivul de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”

Prealabil adoptării acestei hotărâri, cele două variante de traseu propuse pentru viitorul drum de legătură între Oradea și Sânmartin au făcut obiectul unei analize multicriteriale, aceasta fiind publicată pe pagina de internet a Consiliului Județean Bihor, www.cjbihor.ro, la secțiunea Transparență decizională, la data de 05.08.2021.

Pentru fiecare dintre aceste variante de traseu s-au acordat punctaje pentru criteriile: costul investiției, durata de execuție, impactul asupra mediului, costul de întreținere și operare, utilitatea pentru trafic, caracteristici tehnice, criteriile respective având ponderi cuprinse între 10% și 30% din punctajul final. Punctajul cel mai ridicat l-a obținut varianta nr. 2 – 85,73 puncte. Aceste informații se regăsesc la pag. 21-22 din analiza multicriterială.

Ținând cont că în mare parte traseele propuse se desfășoară în paralel cu calea ferată Oradea – Vașcău, la limita zonei de siguranță a infrastructurii feroviare, ocolind localitățile Sânmartin și Băile Felix prin est, iar Băile 1 Mai prin vest, raportat și la faptul că la intersecția cu drumul comunal DC 59 se va construi un pasaj ce va supratraversa inclusiv calea ferată Oradea – Vașcău, considerăm că traseele propuse nu au un impact semnificativ față de zonele construite.

În cadrul ședinței Consiliului Județean Bihor din data de 16.09.2021 s-a avizat favorabil varianta nr. 2, care a întrunit punctajul del mai mare.

Prin realizarea obiectivului „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin”, pe lângă necesitatea devierii traficului greu care în prezent tranzitează centrul localității Sânmartin, se va deschide o nouă rută de acces spre zonele limitrofe, ceea ce va avea impact economic pozitiv asupra dezvoltării zonei.

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 207 din 16.09.2021 s-au aprobat indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”

Finanțarea acestui obiectiv de investiții se va realiza din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat, de la bugetul Consiliului Județean Bihor și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

La data de 16.07.2021 Președintele Consiliului Județean Bihor a emis certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021 în scopul „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin”, pentru Etapa I – realizare studiu de fezabilitate, Etapa II – întocmirea documentației tehnice. Certificatul de urbanism s-a emis în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) pct.

1 din Legea nr. 50/1991, întrucât investiția urmează a se realiza pe terenuri aparținând a două unități administrativ-teritoriale.

La secțiunea „Regimul economic” din certificatul de urbanism se prevede că destinația propusă este: „căi de comunicație, drum național.” În aceste condiții, având în vedere că investiția propusă urmează să facă parte din infrastructura rutieră de transport de interes național, autorizația de construire se va emite de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin direcția de specialitate, așa cum stipulează art. 43 lit. b) din Legea nr. 50/1991. În acest sens sunt și dispozițiile art. 8 alin. (4) lit. c) și art. 58 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul MDRL nr. 839/2009.

Referitor la impactul asupra mediului și la art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

Prin certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/1991, s-a prevăzut că solicitantul are obligația de a se adresa autorității competente pentru protecția mediului – Agenția pentru Protecția Mediului Bihor (APM Bihor) în vederea obținerii actului administrativ al acesteia, necesar în procedura autorizării lucrărilor de construcții.

Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului transpune în dreptul intern prevederile Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 26 din 28 ianuarie 2012, modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 124 din 25 aprilie 2014. Mențiunea privind transpunerea normei comunitare este cuprinsă în Legea nr. 292/2018 (după art. 34), așa cum prevede art. 45 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În vederea asigurării unui cadru adecvat pentru desfășurarea procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului, legiuitorul stabilește regula informării, consultării și participării tuturor autorităților cu responsabilități în domeniul protecției mediului prin participarea acestora în cadrul unei comisii de analiză tehnică (CAT) organizate la nivelul județului unde se află amplasamentul proiectului – art. 2 alin. (4) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018. La nivelul județului Bihor CAT a fost constituită conform Ordinului Prefectului Județului Bihor nr. 67/18.01.2019.

Art. 6 alin. (4) din Legea nr. 292/2018 stipulează că această comisie „este constituită din reprezentanți ai autorităților publice centrale și/sau locale, respectiv ai administrației publice, inclusiv din cadrul compartimentelor care coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și urbanismului, autorității de sănătate publică, autorității competente de gospodărire a apelor, autorității competente pentru protejarea patrimoniului cultural, inspectoratului pentru situații de urgență, autorităților publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului, reprezentanți ai structurilor responsabile pentru inspectoratele teritoriale silvice, ai direcțiilor pentru agricultură județene sau a municipiului București și ai altor autorități, după caz, în funcție de natura proiectului. Prezența în comisia de analiză tehnică a reprezentanților autorităților prevăzute în prezentul alineat este obligatorie la solicitarea autorității publice competente pentru protecția mediului.”

Conform art. 8 alin. (2) din Legea nr. 292/2018, procedura de evaluare a impactului asupra mediului „este precedată de o evaluare inițială a proiectului, realizată de către autoritățile competente pentru protecția mediului, în cadrul căreia este identificată localizarea proiectului în raport cu ariile naturale protejate, precum și dacă proiectul propus intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, după caz.”

Art. 8 alin. (1) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018 stipulează că „pentru realizarea etapei de evaluare inițială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu la autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform prevederilor art. 6 din prezenta procedură, prin depunerea unei notificări privind intenția de realizare a proiectului, însoțită de certificatul de

urbanism emis în condițiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, planurile anexă la acesta și dovada achitării tarifului aferent acestei etape.”

În cazul în care, în cadrul etapei de evaluare inițială, autoritatea pentru protecția mediului decide că este necesară demararea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului (art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 292/2018), ea declanșează prima etapă a procedurii de evaluare a impactului proiectului respectiv asupra mediului, denumită „etapa de încadrare” a proiectului (art. 13-15 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 292/2018).

În cadrul etapei de încadrare, titularul proiectului depune memoriul de prezentare a proiectului iar autoritatea pentru protecția mediului stabilește componența comisiei de analiză tehnică (CAT) și îi transmite toate documentele necesare evaluării, ulterior urmând a fi stabilite data și ora prezentării pe care o va ține titularul proiectului în fața comisiei de analiză tehnică.

Cu privire la lucrările de construire, Legea nr. 292/2018 le împarte în trei categorii: cele care sunt supuse evaluării impactului asupra mediului; cele pentru care trebuie stabilită necesitatea evaluării și cele care nu sunt supuse evaluării.

Anexa nr. 2 a Legii nr. 292/2018 cuprinde lista proiectelor pentru care trebuie stabilită necesitatea efectuării evaluării impactului asupra mediului. Legiuitorul înțelege prin noțiunea de proiect „executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații ori lucrări, precum și alte intervenții asupra cadrului natural și peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale” – art. 2 lit. e) din Legea nr. 292/2018.

Ca urmare a analizării documentației depuse de Consiliul Județean Bihor la APM Bihor, înregistrată sub nr. 13777/02.09.2021, s-a emis Decizia etapei de evaluare inițială nr. 13777/SAAA/22.09.2021.

În aceasta s-a prevăzut că proiectul propus intră sub incidența Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, fiind încadrat în Anexa nr. 2, pct. 10. Proiecte de infrastructură, lit. e. Construcția drumurilor, porturilor și instalațiilor portuare, inclusiv a porturilor de pescuit, altele decât cele prevăzute în Anexa nr. 1.

Tot în Decizia nr. 13777/SAAA/22.09.2021 se arată că proiectul propus intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, întrucât traversează Situl Natura 2000 ROSCI 0098 Lacul Peșea.

De asemenea, tot în decizie se menționează că proiectul intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996, fiind necesar să se obțină avizul de gospodărire a apelor de la autoritatea competentă – ABA Crișuri.

În consecință, la momentul de față, la nivelul APM Bihor se derulează procedurile prevăzute de Legea nr. 292/2018, urmând ca la finalul acestora, în condițiile în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația în vigoare, să se emită decizia etapei de încadrare și acordul de mediu. Înainte de emiterea deciziei etapei de încadrare se va asigura și informarea publicului cu privire la proiectul propus, persoanele interesate având posibilitatea de a formula, la APM Bihor, puncte de vedere cu privire la acesta.

Evident, în cadrul acestor proceduri se vor analiza și aspectele referitoare la protecția împotriva zgomotului cât și măsurile ce se impun a fi luate pentru protecția forajelor de apă.

În lipsa actului administrativ emis de APM Bihor (decizia etapei de încadrare / acordul de mediu) nu se poate emite autorizația de construire.

Tot referitor la chestiuni legate de mediu, în plângerile prealabile nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 se mai invocă, în esență, o pretinsă încălcare a art. 8 din CEDO, cu privire la dreptul cetățenilor la viața privată și de familie, făcând referire la hotărârile pronunțate de Curte în cauzele Gyorgy Dees c. Ungariei și Grimkovskaya c. Ucrainei și Moreno Gomez c. Spaniei.

În ceea ce privește hotărârea din cauza Grimkovskaya c. Ucrainei, Curtea a constatat că, într-adevăr, în acel caz a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție dar totodată a reținut și că abordarea proiectelor de infrastructură constituie o sarcină dificilă care necesită timp și resurse considerabile din partea statelor. De asemenea, a arătat că statele nu pot fi ținute responsabile pentru simplul fapt de a permite ca traficul greu să treacă prin zone urbane rezidențiale.

Curtea a precizat însă în multiple rânduri că drepturile garantate de art. 8 nu au un caracter absolut, paragraful 2 autorizând statele să restrângă aceste drepturi, orice restrângere sau limitare a acestora fiind generic desemnată ca ingerință.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții, o ingerință este compatibilă cu Convenția dacă sunt respectate cumulativ următoarele trei condiții:

a) când ingerința este prevăzută de lege (în sens larg). În cazul de față sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, Legea nr. 255/2010, Legea nr. 292/2018, art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO;

b) când ingerința urmărește un scop legitim. Paragraful 2 al art. 8 din CEDO enumeră o serie de motive pe care statele le pot invoca pentru a justifica o eventuală ingerință în respectarea vieții private. Situațiile în care Curtea nu a acceptat că ingerința urmărește un scop legitim au fost foarte rare (spre exemplu în cauza Sabou și Pîrcălab c. României, hotărârea din 28.09.2004, Curtea a constatat că decăderea din drepturile părintești ca urmare a unei condamnări penale pentru calomnie constituie o ingerință ce nu a urmărit un scop legitim);

c) când ingerința este necesară într-o societate democratică. În această materie, Curtea nu își substituie propriul raționament celui operat de autoritățile statului. În baza principiului subsidiarității, Curtea recunoaște statelor prerogativa de a decide cu privire la măsurile concrete ce pot fi luate (prerogativa fiind cunoscută și sub denumirea de marja de apreciere a statului). Cu caracter general, se poate aprecia că ingerința este necesară într-o societate democratică dacă ea corespunde unei nevoi sociale și dacă este proporțională față de scopul legitim urmărit.

Nu în ultimul rând trebuie precizat că pentru a intra sub incidența garanțiilor conferite de art. 8 din CEDO, atingerile aduse mediului înconjurător și, prin urmare, drepturilor individuale ale omului, trebuie să fie probate. Cu alte cuvinte, justițiabilii trebuie să fi furnizat măcar un început de dovadă cu privire la pretențiile pe care le invocă, fără de care nu se poate considera că am fi în prezența unei ingerințe nejustificate.

În acest sens sunt relevante două hotărâri din jurisprudența Curții:

a) În cauza Asselbourg c. Luxemburg (dec. nr. 29121/95, ECHR 1999-VI) reclamantii (78 de persoane fizice și Asociația Greenpeace) au susținut că punerea în funcțiune a unei oțelării le-ar afecta calitatea vieții. Curtea a considerat însă că un potențial reclamant trebuie să prezinte indicii rezonabile și convingătoare privind posibilitatea producerii unei încălcări a drepturilor sale personale, și că simple suspiciuni sau prezumții sunt insuficiente în această privință.

Curtea a mai arătat în această cauză că simpla invocare a riscurilor de poluare inerente producției oțelului pe bază de deșeuri metalice nu este suficientă pentru a permite reclamantilor să se pretindă victime ale unei încălcări a Convenției. Trebuie ca ei să poată pretinde, de o manieră argumentată că, în lipsa unor măsuri preventive suficiente luate de autorități, gradul de probabilitate a producerii unei pagube este suficient de ridicat pentru a putea fi considerat drept producător al unei încălcări a drepturilor garantate;

b) În cauza Kyratos c. Grecia (2003) reclamantii au susținut că amenajările urbane situate în sud-estul unei insule grecești au condus la distrugerea mediului înconjurător în care ei trăiesc. Însă Curtea a afirmat că pentru a determina dacă o poluare a mediului poate afecta dreptul la viață privată a unei persoane, elementul determinant este acela de a ști dacă există un element nociv pentru sfera vieții private. În acest sens, Curtea a arătat că invocarea cu caracter general a unei eventuale deteriorări a mediului nu este suficientă, întrucât nici art. 8, nici altă dispoziție din Convenție nu garantează o protecție generală a mediului. În această cauză, deoarece reclamantii nu au prezentat niciun element care să probeze o astfel de deteriorare a vieții lor private, Curtea a considerat că art. 8 nu a fost încălcat.

Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate:

Exproprierea pentru cauză de utilitate publică este o ingerință permisă de dispozițiile art. 1 din Protocolul 1 la CEDO și la dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituția României.

Totodată, exproprierea pentru cauză de utilitate publică se face cu justă și prealabilă despăgubire, iar o expropriere viitoare nu poate fi considerată ca reprezentând o atingere adusă

dreptului de proprietate. Astfel, procedura de expropriere, așa cum este reglementată în sistemul nostru de drept, are ca scop tocmai plata despăgubirilor convenite proprietarilor care sunt expropriați, fără a se putea reține că prin efectuarea unor exproprieri proprietarilor imobilelor li s-ar produce un prejudiciu material. În cazul oricărei proceduri de expropriere interesul persoanelor expropriate este acela de a primi o despăgubire echitabilă.

În baza prevederilor art. 182 alin. (4) coroborate cu ale art. 136 alin. (3) lit. a) și alin (8) lit. b) din O.U.G. nr.57/2019 privind Codul administrativ,
Față de aceasta,

**PROPUNEM
CONSILIULUI JUDEȚEAN BIHOR**

Adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 23063/19.10.2021, nr. 23354/22.10.2021 și nr. 23355/22.10.2021 împotriva Hotărârilor Consiliului Județean Bihor nr. 206/16.09.2021 și nr. 207/16.09.2021.

**VICEPREȘEDINTE,
Mircea Mălan**

**DIRECTOR EXECUTIV,
Filip Cheșeli**

Îmi asum responsabilitatea corectitudinii și legalității
în solidar cu întocmitorul înscrisului

**ȘEF BIROU,
Sanda Bogdan**
Îmi asum responsabilitatea pentru
fundamentarea, corectitudinea și legalitatea
întocmirii acestui act oficial

**CONSILIER JURIDIC,
Cosmin Vasile Mușet**
Îmi asum responsabilitatea pentru
fundamentarea, corectitudinea și legalitatea
întocmirii acestui act oficial

